

Pulykarolád reggel

Hajnali 6 órakor Barney fölébredt, és seggbebaszással indította a napot. Shirley alvást színlelt. Barney keményen és egyre erőteljesebben nyársalta. Felkelt az ágyból, majd bement a fürdőszobába vizelni. Mikor kijött, a férfi félrehajtotta a paplant és a levegőt döfködté heves mozdulatokkal.

„Figyuzd, bébi!” mondta. „A Mount Everest!”

„Készíthetném a reggelit?”

„Francba a reggelivel! Gyere vissza ide!”

Shirley mellé bújt, ő pedig megragadta a fejét és megcsókolta. A lehelete borzasztó volt, a szakálla még förtelmesebb. Fogta a nő kezét és a farkára helyezte.

„Gondolj mindazokra a csajszikra, akik szeretnék megkaparintani ezt a cuccot!”

„Barney, most nem vagyok abban a hangulatban.”

„Mit jelentsen az, hogy nem vagy abban a hangulatban?”

„Tudod, nem igazán érzem magam felajzottnak.”

„Majd fogod bébi, fogod!”

Nyár idején mindketten pizsama nélkül aludtak, így könnyedén rámászhatótt. „Rakd már szét, az istenfáját! Beteg vagy?”

„Barney, kérlek ...”

„Mit sápítozol? Csak egy segget akarok, hát szerezni is fogok magamnak!”

Addig gyötörte a dákójával, amíg belé nem hatolt. „Te átkozott szajha, rongyossá hasítalak!”

Barney úgy dugaszolta, mint valami gépezet. Semmit sem érzett iránta. Hogyan lehet képes bármelyik nő hozzámenni egy olyan alakhoz, mint ez? csodálkozott. Hogyan lehet képes bármelyik nő három évig együtt élni egy olyan alakkal, mint ez? Mikor először találkoztak, nem tűnt ilyen ... faragatlan tuskónak.

„Szereted a pulykaroládot, kölyök?”

Hatalmas testének teljes súlyával nehezedett rá. Izzadt. Nem kínált számára megkönnyebbülést.

„Teletöltelek bébi, TELETÖLTELEK!”

Barney oldalra fordult és beletörölte magát a lepedőbe. Shirley felkelt, kiment a fürdőszobába zuhanyozni. Aztán bement a konyhá-

ba, hogy reggelit csináljon. Készítette a krumplit, a sonkát, a kávé. Felverte a tojásokat a rántottához. Papucsban és fürdőköpenyben serénykedett. A köpeny hátán felirat hirdette, „ANYUCIÉ.” Barney kijött a fürdőszobából. Arca csupa borotvakrém volt.

„Hé, bébi, hol találom azokat a vörös csíkos, zöld alsógatyáimat?”

Nem válaszolt neki.

„Figyelj, azt kérdeztem tőled, hol találom azokat az alsógatyákat?”

„Nem tudom.”

„Szóval te nem tudod? Én belegebédnek odakint a nyolc-tizenkét órás napi melóba, neked meg fingod sincs, merre lehetnek a gatyáim?”

„Nem tudom.”

„Kifut a kávé! Nézd!”

Shirley elzárta a gázt.

„Néhanapján egyáltalán nem főzöl kávé, máskor kintfelejtet a kávé, vagy az egészet kifuttatod! Vagy nem jut eszedbe sonkát venni, vagy odaégeted a kibaszott pirítóst, vagy eltünteted a gatyáimat, vagy nekikezdesz *valami* oltári faszságnak. Te mindig *valami* oltári faszságot művelsz!”

„Barney, nem érzem jól magam ...”

„És *sosem* érzed jól magad! A *picsába*, mikor *kezded* magad jól érezni? Én munkába megyek és gürizek, te meg egész nap döglesz, olvasgatod a magazinjaidat, és a lötytyedt valagad miatt keseregsz. Azt hiszed *könnyű* odakint? Tisztában vagy vele, hogy az emberek tíz százaléka munkanélküli? Felfogtad, hogy folyton-folyvást harcolnom kell a munkámért, nap mint nap, amíg te egy fotelban kuksolsz és sajnálsz magadat? És bort iszogatsz, cigarettázol, a barátaiddal tereferélsz? Lánybarátokkal, fiúbarátokkal, a tököm tudja, miféle népséggel. Azt hiszed, *könnyű* nekem a kinti világ?”

„Tudom, hogy nem könnyű, Barney.”

„Már a hátsódat sem akarod a rendelkezésemre bocsátani többé.”

Shirley beleöntötte a felvert tojásokat a serpenyőbe. „Miért nem fejezed be a borotválkozást? A reggeli hamarosan elkészül.”

„Úgy értem, mi miatt vonakodsz felajánlani nekem a segged? Tán aranyból van?”

Villával megkeverte a tojást. Utána kézbe vette a szedőlapátot.
„Azért van így, mert nem bírlak többé elviselni, Barney. Utállak téged.”

„Te utálsz engem? Mit akarsz ezzel mondani?”

„Azt, hogy képtelen vagyok a te utadat járni. Ki nem állhatom az orrodól kikandikáló szőröket. Nem szeretem a hangodat, a szemeidet. Nem szeretem a gondolataidat, sem a beszédmododat. Nem szeretlek téged.”

„És mi a helyzet *veled*? Mid van *neked*, amit felkínálhatnál? Nézz magadra! Egy harmadosztályú kupiban se tudnál munkát szerezni!”

„Itthon se jut más.”

Oldalról érte az ütés, nyitott tenyérrel csapták arcon. Kiejtette kezéből a szedőlapátot, hátratántorodott, nekivágódott a mosogatónak, de igyekezett talpon maradni. Felvette a spatulát, leöblítette a mosogatóban, visszament és sütötte tovább a rántottát.

„Nem akarok reggelizni” mondta Barney.

Shirley elzárta a gázt, bement a hálósobába és lefeküdt. Hallotta őt készülődni a fürdőszobában. Még azt is utálta, ahogy lögyöbölte a vizet a csapban, miközben borotválkozott. Amikor pedig meghallotta az elektromos fogkefe zizegését, egyből felfordult a gyomra a férfi szájában vibráló, a fogát és az ínyét kapargászó sörtek gondolatától. Tetézte mindezt a hajlakk rémes spriccelése. Majd csend lett. Aztán öblített a vécé.

Kijött. Shirley hallotta, amint egy inget keresgél a beépített szekrényben. Hallotta a kulcsait és az aprópénzét zörögni, ahogy felvette a nadrágját. Érezte az ágyat besüppedni, miközben leült a szélére, hogy felvegye a zokniját és a cipőjét. Az ágy kisimult, miután felemelkedett róla. Hason feküdt, arccal lefelé, csukott szemmel. Sejtette, hogy nézi őt.

„Figyelj” mondta, „Csak egy dolgot akarok mondani: ha egy másik fickó az oka, kitaposom a beled. Megértetted?”

Shirley nem válaszolt. Hirtelen megérezte hátulról a nyaka köré kulcsolódó ujjakat. Erősen fölrángatta és nyomkodta a fejét a párnába.

„Válaszolj *nekem*! Megértetted? Megértetted? *Fel tudod fogni?*”

„Igen” mondta, „Felfogtam.”

Elengedte. Kisétált a hálósobából, átment az előszobán. Hallotta, amint bezárja az ajtót, majd hallotta lemenni a lépcsőn. Az autó a kocsibejárón állt, s figyelte, mikor indítja be. Aztán hallotta, amint elhajt. A többi néma csend.

Virág Zoltán fordítása